

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἡ καθ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα ταύτην διαρκῆς διακοπὴ τῶν μετὰ τῆς Δύσεως συγγενειῶν τῆς ἡμετέρας πρωτεύουσας, ἀρκούντως τὰ τῆς δημοσιογραφίας συμφέροντα βλάψασα ἐλλείψει ἐκτενῶν εἰδησέων περὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ γεγονότων, κατ' ἀνάγκην ἐξωθεῖ ἐκείνην νὰ προσφύγῃ εἰς τὰ τηλεγραφήματα τοῦ πρακτορείου Κωτσταντινουπόλεως, ἅπερ, ἄφθονα ἄλλοτε καὶ μακροσκελῆ, γλίσχρα ὅλως τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἀπέδιδον ἕνεκα τοῦ ὅτι ἡ τῶν συγγενειῶν διακοπὴ ἀδύνατον κατέστησε τὸ ἰσχύον πάντοτε σύστημα ἀντιγραφῆς ἐκ τῶν βιενναίων καὶ πεσταίων φύλλων, τῶν παρεχόντων τὴν λουκούλειον τροφὴν τῶν οἰθεν τηλεγραφικῶν πρακτορείων τῆς ἡμετέρας πόλεως. Ἐκ τῶν γλίσχρων λοιπὸν τούτων τηλεγραφικῶν εἰδησέων ἐξάγεται ἐν πρώτοις ὅτι τὰ ἐν Γαλλίᾳ ἤρξαντο εἰς ὁμαλωτέραν ὁδὸν εἰσερχόμενα καὶ ἀναιροῦντα τὰς ἀπαισίους προρρηθεῖς τῶν σφόδρῶν τῆς δημοκρατουμένης χώρας πολέμιων, ὧν τὰ μεγαλύτερα ὄργανα, τὴν ἐπιούσαν ἐτι τῆς ἀνακινήσεως τοῦ ζητήματος τοῦ Παναμά καὶ τῆς εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ Μαζὰς καθείρξεως τῶν κυριωτέρων ἐνόχων, ἄκρι τοσοῦτου βαθμοῦ τὴν ἀπαισιοδοξίαν αὐτῶν ἐξώθησαν, ὥστε ἔνθεν μὲν ἐν μακροσκελέσιν ἄρθροισιν παρέρσταν τὴν Γαλλίαν ὡς εὐρισκομένην ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Μαράτου καὶ Ροδεσπιέρου καὶ Δαντόν, ἔνθεν δὲ τὸ νῦν κυβερνητικὸν σύστημα ὡς ὑποχωροῦν πρὸ τῶν ἐνεργειῶν τῶν μνησθήρων τοῦ γαλλικοῦ θρόνου ἢ πρὸ τῶν κινήσεων τῆς δικτατορίας· ἀλλ' οὔτε ἡ τὰς σελίδας τῆς ἱστορίας τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως ἀμαυρώσασα τρομοκρατία ἐπὶ ἤλθεν, οὔτε ὑπάρχει τις φόβος μὴ ἀνατελῇ καὶ αὖθις ἡ 2 δεκεμβρίου· ἡ δικαιοσύνη, ἐπιλαβοῦσα ἀπαξ τοῦ ἔργου αὐτῆς, διεξάγει αὐτὸ μετὰ κοιλίας τῆς συνέσεως καὶ ἱκανοποιεῖ οὕτω τὴν κοινὴν τῆς χώρας γνώμην, οὐδὲν κατὰ τῆς κυβερνήσεως δυσσοδομοῦσαν οὐδὲ διανοουμένην νὰ συνταυτίσῃ τὸν ἀγῶνα αὐτῆς μετὰ τῶν ῥιζοσπαστικῶν στοιχείων, παρ' οἷς ὑπάρχει πάντοτε ἡ τάσις τοῦ διαταράξαι τὴν ἡσυχίαν τῆς χώρας ἐπὶ ἰδίᾳ ὠφέλειᾳ καὶ ἐκμεταλλεῦσθαι τὰς δυσχερείας αὐτῆς ἐν εὐρεῖ μέτρῳ. Ἦδὴ τὸ πρῶτον ἀποτέλεσμα τῆς διεξαγομένης δίκης ὑποφώσκει, ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐπικειμένου ἀθωωτικοῦ προδουλεύματος ὑπὲρ τῶν προκατόχων ὑπουργῶν Ρουβιέ, Ἰουλίου Ρὸς καὶ λοιπῶν, καὶ παρέχει τὴν ἐλπίδα ὅτι ὡς οὗτοι ἀθῶοι κηρυχθήσονται, ἀποδεικνυόμενης τῆς μὴ ἐνοχῆς αὐτῶν εἰς τὰς ἐν τῷ ζητήματι τοῦ Παναμά καταχρήσεις, οὕτω τιμωρηθήσονται αὐστηρῶς καὶ οἱ ὡς ἐνοχοὶ ἀποδειχθῆσόμενοι, ὅπως πεισθῇ τὸ γαλλικὸν δημόσιον ὅτι πράγματι ἡ Δημοκρατία δὲν δύναται νὰ καταστῇ ὑπεύθυνος ἐπὶ τοῖς ἀμαρτήμασι τούτου ἢ ἐκείνου οὐδὲ νὰ κατακριθῇ ἐπὶ ταῖς προδωπικαῖς ἀδυναμίαις ἰσχυρῶν αὐτῆς λειτουργῶν. Ἀλλὰ σὺν τῇ ἀποτελέσματι τούτῳ ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῶν τῆς Γαλλίας ἐσωτερικῶν, ἐπέρχεται οὐ μικρὰ ἀντιδρασις καὶ ὑπὸ ἐξωτερικὴν ἐποψὴν μετὰ τὰς διωδιδομένας μάλιστα φήμας περὶ τάσεων τοῦ γερμανοῦ αὐτοκράτορος, ὅπως προσεγγίσῃ τῇ Ρωσίᾳ, τάσεων, αἵτινες ἀρκούντως σα-

φῶς νὰ ἐκδηλωθῶσι ἡδυνήθησαν κατὰ τὴν ἐν Βερολίνῳ παρουσίαν τοῦ διαδόχου τῆς Ρωσίας, μεγάλου δουκὸς Νικολάου, ἐπὶ τε τοῖς γάμοις, τῆς ἀδελφῆς τοῦ Γουλιέλμου Μαργαρίτας καὶ ἐπὶ τῆς γενεθλίου τῆς Α. Μ. τῇ παρελθούσῃ παρασκευῇ. Πολλοὶ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰς ἐνδεικθείσας φιλοφρονήσεις τοῦ γερμανικοῦ μονάρχου, δεξιωσαμένου τὸν ῥῶσον διάδοχον ἐν συνοδίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἐρρίκου καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας καὶ συνδυάζοντες ταύτας πρὸς τὰ θρυλούμενα περὶ ἐφεκτικῆς δῆθεν πολιτείας τοῦ τσάρου πρὸς τὴν Γαλλίαν ἐπὶ τοῖς ἐκεῖ διαδραματιζομένοις, παρορμηθῶσονται ἴσως εἰς τὸ παραστήσαι ὡς ἐπεικμημένην τὴν γαλλογερμανικὴν προσέγγισιν ἐπὶ βλάβῃ τῶν πρὸς τὴν μεγάλην τῆς Εὐρώπης δημοκρατίαν σχέσεων τῆς Ρωσίας. Φαίνεται ὅμως ὅτι μεγάλως σφάλλονται οἱ οὕτω σκεπτόμενοι καὶ ὅτι ὠφείλον μείζονα νὰ δειξῶσιν ἐπιφυλακτικότητα ἐν τῇ διατυπώσει τῶν ὑπὸ τοιαύτην ἔννοίαν φρονημάτων. Ἡ εἰς Βερολίνῳ παρουσία τοῦ τσάρου, ἐπερχομένη κατόπιν προσκλήσεως τοῦ ἀδελφοῦ τῆς νύμφης, γίνεται πρὸς ἐνδείξιν ἀδρότητος καὶ δύναται νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῶν σχέσεων τῶν δύο αὐτοκρατορικῶν μόνον αὐτῶν οὐχὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν διεθνῶν σχέσεων τῶν ἀνακτοβουλιῶν Βερολίνου καὶ Πετροπόλεως· τὰ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος παραδείγματα τῆς ἐν Βερολίνῳ παρουσίας τοῦ τσάρου καὶ τῆς ἐν Βιέννῃ ἐπισήμου ὑποδοχῆς τοῦ διαδόχου αὐτοῦ οὐδεμίαν ἴσως ἀπολείπουσιν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς ἀληθείας ταύτης καὶ τρανώτατα ἀποδεικνύουσιν ὅτι ἀδύνατος εἶναι ἡ μετατροπὴ τῶν ἐπικρατουσῶν νῦν σχέσεων τῶν μεγάλων τῆς Εὐρώπης δυνάμεων, ἐφόσον μεγάλοι καταβάλλεται φροντίς καὶ μέριμνα παρὰ τῶν ἐν Βερολίνῳ ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ συμμαχικοῦ αὐτῶν συστήματος. Αὐτὸς οὗτος ὁ ἀρχιγραμματεὺς τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας, λαλῶν ἐν τῇ στρατιωτικῇ ἐπιτροπῇ τοῦ γερμανικοῦ κυνοβουλίου, ἐπανειλημμένως ὑπέδειξε τὴν ἀνάγκην τῆς αὐστριογερμανικῆς συμμαχίας καὶ ἐτεκμηρίωσεν ὅτι ἡ ἀνάγκη αὕτη τοσοῦτο μείζον ἀποβαίνει, ὅσῳ αἱ πολεμικαὶ δυνάμεις Γαλλίας καὶ Ρωσίας ἐπερτεροῦσι τῶν δυνάμεων τῶν τριῶν συμμάχων καὶ ἐπιβάλλουσι ταύταις τὸ καθήκον τοῦ μεριμνῆσαι οὐ μόνον περὶ τῆς συσφίξεως τῶν ὑπαρχόντων δεσμῶν ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς αὐξήσεως τῶν ὑπὸ τὰ ὅπλα ἀνδρῶν.

Πρὸ τῶν σημαντικωτάτων τούτων δηλώσεων, καίπερ διατυπωμένων πρὸς τὸ διευκολύναι τὴν ἐποψήν τινος τοῦ στρατιωτικοῦ νομοσχεδίου, τὸ ρωδικὸν ἀνακτολούλιον ἥμισυ νὰ σκεφθῇ δύναται περὶ προσεγγίσεως πρὸς τὴν Γερμανίαν καὶ περὶ χαλάρωσεως τῶν σχέσεων αὐτοῦ πρὸς τὴν Γαλλίαν, ἥς ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις ἤρξατο βελτιομένη καὶ ἀποβάλλουσα τὸν ἀποδοθέντα αὐτῇ σφοδρὸν ἄμα καὶ δεινὸν χαρακτῆρα. Τούναντίον αἱ δηλώσεις τοῦ κόμης ἐτι μάλλον θὰ πείσωσι τὴν Ρωσίαν νὰ μὴ ἀποστή τῆς πρὸς τὴν Γαλλίαν φιλίας, τοῦ μόνου τούτου ἐρείσματος τῆς μεγάλης τοῦ Βορρᾶ δυνάμεως ἀέναντι τοῦ κατ' αὐτῆς συνασπισμοῦ τῶν δυνάμεων τῆς μέσης Εὐρώπης· ἄλλως τε δὲ ἐὰν ἐπῆρχετο μικρά τις χαλάρωσις ἐν ταῖς γαλλορωσικαῖς σχέσεσιν ἡ Γαλλία δὲν θὰ προέβαινε μετὰ τόλμης σημαντι-

κῆς εἰς τὰ παρὰ τῷ Λόρδῳ Ρόσβερν, ὑπουργῷ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς ἀνάσσης, διαβήματα αὐτῆς διὰ τοῦ ἐν Λονδίῳ πρεσβευτοῦ κ. Βάδδινγκτων ἕνεκα τῆς συμφεροντοδωκτικῆς ἀποικιακῆς πολιτικῆς ἐν τῇ μαύρῃ ἡπείρῳ, ὅπου ἡ μεγάλη Βρετανία πανδήμους ἀνέλαβεν ὑποχρεώσεις διὰ τῶν διακηρύξεων τοῦ προκατόχου τοῦ κ. Γλάδστον. Ἀκριβὲς οὐ λυπὸν ὑπάρξωσι πράγματα, ἀποδεικνύοντα ὅτι ἡ Γερμανία κατ' ὀρθὴν νὰ προσελκύσῃ τὴν Ρωσίαν, ὅτι αὕτη ἀπέστη πῶς τῆς ἀπὸ τοῦ 1875 πρὸς τὴν Γαλλίαν πολιτικῆς, ἥς τὸ ἐπιστέγασμα εἶναι ἡ ἐν Κροστάνδῃ συναδέλφωσις, ἀνάγκη νὰ δευκνύονται οὐχὶ ἀσήμαντοι διστάγμοι περὶ πρακτικῶν ἀποτελεσμάτων τῶν θερμῶν προπόσεων τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, ἀναμνησθέντος τῶν πρὸς τὸν πάππον αὐτοῦ καὶ τὸν πατέρα φιλικῶν δεσμῶν τοῦ νῦν Τσάρου καὶ τοῦ ἀειμνήστου Ἀλεξάνδρου τοῦ Β'. Ὡς ἔχουσιν νῦν τὰ γεγονότα, τὸ μόνον πρακτικὸν ἀποτέλεσμα εἶναι ἡ ἐνίσχυσις τῶν περὶ διατηρήσεως τῆς εἰρήνης ἐλπίδων, καθ' ἃ διαπιστοί καὶ τὸ ὄργανον τοῦ ῥώσου πρίγκιπος Μερτσέσκιν, ὁ «Πολίτης».

Τοιαύτη ὑπὸ γενικὴν ἐποψίν ἡ πολιτικὴ κατάστασις ἐν Εὐρώπῃ κατὰ τὴν λήξαν ἐβδομάδα ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν γλίσχρων τηλεγραφημάτων τοῦ πρακτορείου Κωνσταντινουπόλεως· ὑπὸ μερικὴν δὲ ἐποψίν ἔχομεν ἐν μὲν τῇ Γαλλίᾳ τὴν περιφανῆ νίκην τοῦ γαλλικοῦ ὑπουργείου ἐν τῷ ζητήματι τῶν μυστικῶν κεφαλαίων, καθ' ὃ ἡ κυβερνήσις ἐξήτησε ψήφον ἐμπιστοσύνης καὶ ἔλαβεν αὐτὴν διὰ πλειονοψηφίας 221 ψήφων ἐκ 303 ψηφοφορούντων.

Ἐν δὲ τῇ Αὐστρίᾳ ἡ ἐξομάλισις τοῦ ζητήματος τῆς νομισματικῆς διαφορᾶς ἐξακολουθεῖ ἐμποιοῦσα εὐάρεστον ἐντύπωσιν καὶ τὰ κυριώτερα τῶν ὀργάνων τοῦ αὐстроουγγρικοῦ τύπου οὐ παύοντα μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἀρμοδίων ὑπουργῶν. Συνάμα ἡ κυβερνήσις τῆς Βιέννης ἔτυχεν ἱκανοποιήσεως ἐν τῷ ζητήματι τοῦ ἐν Παρίσιος πρεσβευτοῦ αὐτῆς κόμπος Χόγιος, ὃν ἐνταῖ τῶν παρισιανῶν ἐφημερίδων ἐπειράθησαν νὰ παραστήσωσιν ὡς ἐνοχον εἰς τὸν δόξαν τοῦ Παναγᾶ, αὐτοῦ τούτου τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Γαλλίας δηλώσαντος τῷ πρεσβευτῇ τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ ὅτι ἡ κυβερνήσις τῆς δημοκρατίας σφόδρα λυπεῖται ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ πολιτικῇ ὀργάνων τινῶν τοῦ γαλλικοῦ τύπου.

Ἐν δὲ τῇ αὐτοκρατορίᾳ τῶν Χοχεντσόλερν τὸ σπουδαιότερον ἴσως γεγονός εἶναι οἱ γάμοι τῆς ἀδελφῆς τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου Μαργαρίτας καὶ αἱ τελεσθεῖσαι ἐορταὶ καὶ πανηγύρεις ἐπὶ τοῖς γενεθλίοις τοῦ αὐτοκράτορος, γεννηθέντος τῇ 15)27 ἰανουαρίου τοῦ 1859· ὡσαύτως ἀρκοῦσαν σπουδαιότητα κέκτηται καὶ τὸ ζήτημα τῶν ἐργατῶν, καίτοι τὰ πράγματα βαίνουν ὁμαλῶς καὶ δὲν προκαλοῦσι τὰς ἐν Ἀγγλίᾳ διατυπωμένας διαμαρτυρίας τῆς ἐργασίας ἐναντίον τῶν κεφαλαίων.

Ἐν Ἀγγλίᾳ οἱ ὑπουργοὶ τῆς ἀνάσσης προπαρασκευάζονται διὰ τὴν σύνοδον τοῦ κοινοβουλίου, συνηρχομένου ἐντὸς ἐβδομάδος καὶ προαλείφονται εἰς μεγάλῃν πάλιν πρὸς τοὺς συντηρητικούς, δυναμένῃν νὰ λάβῃ σφοδρὰς πῶς διαστάσεις οὐ μόνον ἕνεκα τοῦ ἰρλανδικοῦ ζητήματος, ἀλλὰ καὶ ἕνεκα τῆς ἐν τῇ

βορειοανατολικῇ Ἀφρικῇ πολιτείας, τῆς προκαλεσάσης τὰ εἰρημένα διαβήματα τοῦ παρὰ τῇ ἀνάσσει πρεσβευτοῦ τῆς Δημοκρατίας.

Ἐν Ρωσίᾳ σημαντικὸν γεγονός εἶναι ἡ παρουσία τοῦ ἐμίρου τῆς Βουχάρας, πρὸς ὃν παρετέθη καὶ αὐλικὸν δεῖπνον, παρακαθημένου καὶ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ζεύγους. Ἡ τοῦ ἀσιανοῦ τούτου ἡγεμόνος παρουσία ἐν Περσπολίδει δὲν δύναται νὰ ἴναι ἀμοιρος πολιτικῆς σπουδαιότητος, καθ' ἣν ὅραν τὰ ἐν Ἀφγανίᾳ ζητήματα κινδυνεύουσι νὰ λάβωσι καὶ αὐθις οὐχὶ εὐάρεστον τροπὴν καὶ νὰ προκαλέσωσι νέας δυσχερείας ἐν ταῖς πρὸς τὴν Ἀγγλίαν σχέσεσι τῆς Ρωσίας. Τοῦτο τοσοῦτον μᾶλλον πιθανώτερον φαίνεται ὅσῳ ὁ ἐμίρης τῆς Ἀφγανίας φαίνεται διστάζων ἐν ταῖς διαπραγματεύσεσιν αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς ἰνδικῆς κυβερνήσεως, ὅστις ἐμελλε νὰ μεταβῇ εἰς Καμπούλην καὶ νὰ συνεννοηθῇ πρὸς ἐκεῖνον περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Παμιρου.

Ἐν Βελγίῳ πολὺν προκαλεῖ πάταγον τὸ ζήτημα τῆς διαδοχῆς τοῦ θρόνου, ἀνακινηθὲν ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῇ ἀναθεωρήσει τοῦ συντάγματος. Ἡ Α. Μ. στερουμένην ἀρετὸν γόνου, λαμβάνουσα δὲ ὑπ' ὅψιν ὅτι ἀσθενοῦς τυγχάνει κράσεως καὶ ὁ πρίγκιψ Ἀλβέρτος, υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ πρίγκιπος τῆς Φλανδρίας, ζητεῖ ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ κοινοβουλίου διάδοχος ἀναδειχθῇ ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ, ὁ αὐστριακὸς στρατηγὸς πρίγκιψ Φίλιππος τοῦ Σαξοκοβούργου.

Ἐν Ἑλλάδι ἡ βουλὴ εὐρηται ἐν πλήρει ἐργασίᾳ ἐπὶ κεῖται δὲ ἡ συζήτησις τῶν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν σχετιζομένων νομοσχεδίων. Τὸ εὐάρεστον εἶναι ὅτι τὰ τοῦ βασιλείου οἰκονομικὰ δὲν προσέλαβον τὸν ἀποδιδόμενον αὐτοῖς χαρακτῆρα οὐδὲ διατελοῦσιν ἐν ταῖς παραμοναῖς προσλήψεως σφοδρᾶς φάσεως.

Ἐν Σερβίᾳ ἡ θρυλληθεῖσα φήμη περὶ συνδιαλλαγῆς Μιλάνου καὶ Ναβαλίας προκαλεῖ ἀρκοῦσαν ἐντύπωσιν, διότι ἡ φήμη, ἐπαληθεύουσα, δύναται νὰ λυπήσῃ πῶς τὴν Αὐστρίαν, ἅτε διανοουμένην ὅτι ὁ πρῶν βασιλεὺς, λαβὼν ὑπ' ὅψιν τὴν ὑπὲρ τῆς Ρωσίας τάσιν τῆς πλειονοψηφίας τῆς χώρας, θὰ μετέλθῃ πολιτεῖαν διάφορον ἐκείνης, ἣν μετέβλεπεν ὅτε ἐν τῇ ἐξουσίᾳ διετελεῖ, καὶ ἐκτελεσθὲν τῶν θελήσεων αὐτοῦ εἴχε τὸν κ. Γαρασανίν.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Σπουδαιότατην τε καὶ ἐνδιαφέρουσαν ἀνακάλυψιν ἀνήγαγες τὸ περιεχόμενον *Figaro*, τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ἀρχαίας Ἡλιουπόλεως ἐν Αἰγύπτῳ, γενομένην κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς αἵτινες διεξάγονται ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Νείλου ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ δούκῃς Dino.

— Συγγράμματα παρὰ ξένων ἀφορῶντα εἰς τὴν ἑλληνικὴν φιλολογίαν ἐξεδόθησαν ἄρτι ἐν Ὁξφόρδῃ τῆς Ἀγγλίας Σημειώσεις ἐπὶ τῶν Ἠθικῶν Νικομαχεῖων τοῦ Ἀριστοτέλους (*Notes of the Nichomachean Ethics of Aristotle*), ὑπὸ J. A. Steuart, ἐν Βοστονίᾳ, Σύλλαβος ἐπὶ τῆς ἱστορίας τῆς κλασικῆς φιλολογίας (*Syllabus of the Histo-*